

Beleidscel en Secretariaat van de Minister voor Ondernemen
en Vereenvoudigen
Ter attentie van **Dhr Vincent Van Quickenborne**
Minister van Ondernemen en Vereenvoudigen
Brederodestraat 9
1000 Brussel

Per post

Brussel, 13 juni 2006

Betreft : Vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik

Geachte heer Minister,

Wij schrijven u namens de belangenverenigingen Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten (V.O.T.P.) en de Vlaamse Film Producenten Bond (V.F.P.B). De V.O.T.P. telt 18 leden en de V.F.P.B. 14 leden en zij vertegenwoordigen aldus meer dan 90% van de actieve Vlaamse televisie- en filmproducenten.

Zijn onder meer lid van VOTP en VFPB: Studio 100 (van oa. Bumba, Kabouter Plop, Samson en Gert), Woestijnvis (van oa. Man bijt Hond, De slimste mens), Eyeworks Film en Televisie Drama (van oa. Flikken, Ben X en Windkracht 10), DeMensen (van oa. Blokken, Zomer 2008), A private View (van oa. "Aanrijding in Moscou"), Caviar (van oa. Linkeroever), CCCP (van oa. Ex-drummer) etc.. Voor alle volledigheid sturen wij u in bijlage een recente ledenlijst van beide verenigingen op.

VOTP en VFPB leden staan aan de basis van de meest innovatieve, succesvolle en creatief hoogstaande programma's en films van Vlaanderen en worden hiervoor ook regelmatig nationaal en internationaal geprezen. Zo won de film "Ben X" vele nationale en internationale prijzen en werd de film "Aanrijding in Moscou" recent nog bekroond met de "Grand Rail d'Or" tijdens het filmfestival van Cannes. Vervolgens werden ook de belangrijkste Vlaamse televisieprijzen (de prijzen voor de Radio & Televisiekritiek, de Vlaamse Televisiesterren en de Humo prijzen) één voor één uitgereikt aan programma's die gecreëerd werden door onafhankelijke televisie producenten.

De afgelopen weken is er zowel op federaal, als op Europees vlak veel discussie geweest over de auteursrechtelijke uitzondering van de privé kopie. Zo werd er door de Europese Unie een hoorzitting georganiseerd over de toekomst van de privé kopie en ontstond er ook in België een discussie omtrent de inningen voor de privé kopie op informatica-materiaal.

Belang van de vergoeding voor de privé kopie

Wij wensen te benadrukken dat de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik een zeer belangrijke bijkomende bron van inkomsten is voor de audiovisuele producenten. Deze vergoeding stelt hen onder meer in staat om te investeren in zowel onderzoek en ontwikkeling (zoals het brainstormen over creativiteit, het maken van pilootafleveringen en het ontwikkelen en opstarten van nieuwe projecten), als in nieuw talent, nieuwe formats en kwalitatief hoogstaande inhoud.

Daarnaast mag niet uit het oog verloren worden dat de vergoeding voor de privé kopie een *compensatie* uitmaakt voor gedeerde inkomsten van onze leden.

De gecoördineerde wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (hierna de "Auteurswet" of "A.W.") voorziet immers in het *exclusieve recht* van een rechthebbende (producent) om de exploitatie van een auteursrechtelijk beschermd werk (zoals bv. een televisie programma of een film) te verbieden of toe te staan en de modaliteiten van deze toestemming de bepalen (artikel 1 en 39 A.W.). Omdat het voor de rechthebbende (producent) praktisch onmogelijk is om voor elke in de privé sfeer gemaakte kopie zijn toestemming te verlenen, voorziet de Auteurswet in een *uitzonderingsregime*. Meer in het bijzonder werd een *wettelijke licentie* ingevoerd (artikel 22§1, 5° en 46, 4° A.W.) gekoppeld aan een heffing op dragers en apparaten die voor het maken van de privé kopie worden gebruikt (artikel 55 A.W.).

De heffing voor de privé kopie is dus eigenlijk niets meer dan een *compensatie voor de gederfde inkomsten* van (onder meer) de televisie en film producenten ten gevolge van de exploitatie van hun werken, meer in het bijzonder de kopies die van hun werken in familiekring worden gemaakt.

De vergoeding voor de privé kopie in België staat onder druk

De beheersvennootschap Procibel staat in België in voor de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren eigen gebruik onder de audiovisuele producenten. Deze vergoeding wordt eerst centraal geïnd door Auvibel. Het deel dat aan de producenten van audiovisuele werken toekomt wordt jaarlijks op basis van de verdelingsreglementen (die aan u ter goedkeuring worden voorgelegd) verdeeld.

De Vlaamse televisie en filmproducenten zijn zeer ongerust omdat de inningen van de beheersvennootschap Auvibel de laatste maanden dramatisch gedaald zijn. Volgens de informatie van Auvibel zijn de inningen voor het eerste trimester 2008 zelfs gedaald met 27%(!) ten opzichte van de zelfde periode vorig jaar.

De voornaamste reden voor deze daling is het feit dat de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik in realiteit slechts op twee dragers wordt geïnd, met name de CD en de DVD waarvan de verkoop bovendien de laatste tijd sterk verminderd is. Er zijn immers betere alternatieven op de markt bestaan voor het kopiëren van auteursrechtelijke beschermde werken, zoals bv. MP3 spelers voor wat betreft muziek en de DVD recorder met harde schijf voor wat betreft de audiovisuele werken.

Helaas is er in België tot op heden nog steeds een nul-heffingtarief van toepassing op informatica-apparaten zoals MP3 spelers en DVD recorders met harde schijf. De noodzakelijke uitvoeringsbesluiten die dergelijke heffing operationeel moeten maken werden immers tot op vandaag niet aangenomen. Bovendien moet worden benadrukt dat de laatste aanpassing van de tarieven reeds geruime tijd gelden, met name in 2004, werd uitgevoerd.

U zal hopelijk begrijpen dat de audiovisuele productiesector financieel sterk lijdt onder deze situatie.

De audiovisuele productiesector, die overigens al sterk te lijden heeft onder de besparingen bij de VRT, de teruglopende reclame-inkomsten bij de commerciële omroepen **en de te beperkte middelen van het Vlaams Audiovisueel Fonds**, ziet nu nóg een belangrijke bron van inkomsten wegebben, met name deze van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

Wij benadrukken dan ook dat de vergoeding voor de privé kopie mede ook de basis staat van een gezonde en stabiele onafhankelijke productiesector die in staat is om te investeren in zowel creatieve ontwikkeling en onderzoek, als in nieuw talent, nieuwe formats en kwalitatief hoogstaande inhoud.

Het is overigens noemenswaardig dat EICTA (de overkoepelende organisatie van de elektronische industrie - AGORIA in België), samen met Europees Commissaris McCreevy recentelijk tijdens een hoorzitting van de Europese Instellingen hun standpunt wijzigden en zij nu onverkort de juridische grondslag voor de vergoeding voor de privé kopie erkennen en aanvaarden.

Dit is ons inziens ook voor België een belangrijk signaal aangezien nu duidelijk is dat zelfs de belangrijkste tegenstanders van een vergoeding voor de privé kopie op Europees vlak, de vergoeding niet langer in vraag stellen.

Voorstel van amendement

Wij richten ons tot u om de groei van de bloeiende televisie- en filmproductiesector te vrijwaren en een oplossing te vinden voor deze onhoudbare situatie.

Wij sluiten ons dan ook graag aan bij de voorgestelde amendementen die de beheersvennootschappen voor de audiovisuele producenten, BAVP en Procibel, reeds aan u hebben voorgesteld.

BAVP en Procibel hebben u een voorstel aangereikt om in de volgende programmawet een amendement in te dienen op de auteurswet van 30 juni 1994, die tot op heden van toepassing is, en die een tarief instelt die van toepassing is bij gebrek aan een specifiek tarief voor het betreffende product.

Met dit amendement beogen zij dat Auvibel in de periode tussen nu en het aannemen van de toekomstige uitvoeringsbesluiten verder haar inningen kan garanderen waardoor de rechthebbenden hun rechtmatige vergoeding verder kunnen ontvangen.

Dit amendement zou er als volgt kunnen uitzien :

Art. X. [Programmawet] Aan artikel 56 van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten wordt een derde lid toegevoegd luidend als volgt:

"Wordt gelijkgesteld met de "ontstentenis van zodanig besluit" zoals bepaald in het vorige lid, het ontbreken van enig koninklijk besluit houdende tarifiering voor de apparaten bedoeld in artikel 55, tweede lid die zijn uitgerust met een niet verwijderbare drager waarvoor, sedert zij op het nationale grondgebied in de handel zijn gebracht], de Koning nog geen bijzonder tarief heeft vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd besluit. In dat geval wordt de vergoeding vastgesteld op 0,16 euro per uur tot op het ogenblik dat een bijzonder tarief wordt uitgevaardigd. Het voormelde bedrag van de vergoeding is gekoppeld aan de index van de consumptieprijzen."

Memorie van toelichting

"Artikel 56 van de Auteurswet van 30 juni 1994 voorziet dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, inclusief voor de gevallen voorzien in artikel 22, §1, 5, en artikel 46, eerste lid, 4, van dezelfde wet. Dit betekent dat er een vergoeding moet zijn in ruil voor de wettelijk voorziene uitzondering voor eigen gebruik. Deze vergoeding is evenwel sinds (het KB van) 25 april 2004 ongewijzigd gebleven, terwijl er in gevolge de technologische evolutie nieuwe apparaten, in het bijzonder apparaten met een niet verwijderbare drager, op de markt zijn gekomen die op vandaag het merendeel van de apparaten en dragers uitmaken waarop reproductie voor eigen gebruik plaatsvindt. Dit betekent concreet dat de rechthebbenden hun vergoeding zienderogen zien dalen en de wettelijke licentie dode letter riskeert te worden. In afwachting dat het nieuwe artikel 55 e.v. van de Auteurswet, zoals gewijzigd bij wet van 22 mei 2005, van kracht wordt, dient deze situatie dringend ondervangen te worden voor apparaten die zijn uitgerust met een niet verwijderbare drager zoals bijvoorbeeld een MP3 lezer, een MP4 lezer, een DVD recorder met harde schijf, externe harde schijven, een play station met een harde schijf,, een televisie met een harde schijf, een set top box met een harde schijf, enz... maar niet computers (desktops et laptops). De voorgestelde regeling voorziet in een bij gebrek tarifiering gelijkaardig aan de bij gebrek tarifiering gebaseerd op artikel 56, tweede lid van de vigerende Auteurswet. Deze bepaling laat de bevoegdheid van de Koning om zelf in een bij Ministerraad overlegd besluit nader en meer specifiek uitgewerkte tariefregeling te voorzien, onverlet."

Het spreekt voor zich dat wij te uwer beschikking staan mocht U bijkomende informatie wensen.

Wij danken U bij voorbaat voor uw aandacht voor deze belangrijke zaak.

Met oprechte hoogachting,

Ellen Onkelinx
Directeur – VOTP / VFPB